

Nimetlere Şükretmek

Şükür, her türlü nimetin tek sahibinin Allah olduğunun ve yalnızca O`ndan geldiğinin şuurunda olmak, bunu kalple ve dille ifade etmektir. Şükretmenin aksi ise Kuran`da, nankörlük anlamına gelen ``küfür`` terimiyle tanımlanır. Yalnızca bu tanım bile şükretmenin Allah Katında ne kadar önemli bir ibadet olduğunu ve bu ibadetten uzaklaşmanın insanı ne kadar kötü bir konuma soktuğunu göstermesi açısından yeterlidir.

Şükür hem büyük bir ibadettir, hem de insanı ``azgınlaşmaktan`` koruyan bir kalkan gibidir. Çünkü insanın nefsinde, zenginlik ya da güç bulduğunda zalimleşmeye, zorbalasmaya, vicdansızlaşmaya karşı bir eğilim vardır. Kuran ahlakını yaşamayan biri, zenginleşip güzel imkanlara kavuşursa, genellikle acizliğini unutmaya ve kibirlenmeye başlar. Şükür, işte bu ``azgınlaşmayı`` engeller.

Şükreden insan bilir ki eline geçen her nimeti kendisine veren Allah`tır. Her nimeti de, Allah`ın yolunda, Rabbimiz'in istediği biçimde kullanmakla yükümlüdür. Kendilerine büyük makam, büyük mülk ve hakimiyet verilen Hz. Davud ve Hz. Süleyman'ın tevazu ve olgunluklarının anahtarı budur. Kendisine verilen mülk nedeniyle azgınlaşan Karun`un da yaptığı hatalardan biri, şükretmeyi bilmemesidir.

Eğer mümin, kendisine verilen nimetlerden dolayı azgınlaşmayacağını, kibirlenip şıarmayacağını yaptığı şükürle Allah`a gösterirse, Allah da ona daha fazla nimet verir. Allah`ın Kuran`da verdiği ``**Andolsun, eğer şükrederseniz gerçekten size artırırım ve andolsun, eğer nankörlük ederseniz, şüphesiz, Benim azabım pek şiddetlidir**`` (İbrahim Suresi, 7) hükmü, bunu açıkça ifade etmektedir.

Şükür, yalnızca Allah`a söz ile hamd etmekle değil, Rabbimiz'in verdiği tüm nimetleri Kuran ahlakını yaymak için kullanmakla olur. Mümin, kendisine verilen herşeyi, Allah rızası için kullanmakla yükümlüdür. En başta da, Allah`ın kendisine verdiği bedeni O`nun rızasını kazanmak için kullanacaktır.

Kuran`da, Allah`ın nimetlerine şükretmenin, O`nun nimetlerini başkalarına anlatmakla, yani Kuran ahlakını tebliğ etmekle olacağı şöyle ifade edilir:

"Elbette Rabbin sana verecek, böylece sen hoşnut kalacaksın. Bir yetim iken, seni bulup da barındırmadı mı? Ve seni yol bilmez iken, 'doğru yola yöneltip iletmedi mi? Bir yoksul iken seni bulup zengin etmedi mi? Öyleyse, sakın yetimi üzüp-kahretme. İsteyip-dileneni azarlayıp-çıkışma. Rabbinin nimetini durmaksızın anlat." (Duha Suresi, 5-11)

<https://www.harunyahya.info/makaleler/nimetlere-sukretmek>